ΑΡΙΘ. 212 ΣΥΡΟΣ ΤΗΝ 9 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1843 ΕΤΟΣ ΣΤ.

Ο ΕΡΜΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΣΥΡΟΥ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΙΩΝ

Ἐκδίδεται κατὰ Σάββατον.

Τιμὴ ἐτησία τῆς Ἐφημερίδος ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας Δραχ. 30.
καὶ ἐκτὸς 36
Τιμὴ καταχωρήσεως διὰ τὰ δικαστικὰ λεπ. 12 δι ἑκάστην γραμμὴν

Ὥσπερ ἐν τοῖς πολέμοις συμφέρει τοὺς εὐψυχοτάτους πρώτους τάττειν, οὕτως ἐν ταῖς πολιτείαις λυσιτελεῖ τοὺς φρονιμωτάτους καὶ δικαιοτάτους προστάταις τοῦ πλήθους. " Ἀριστοτέλης.)

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ

Συνέχεια τοῦ περὶ τῆς διαλύσεως τοῦ Ἀνατολικοῦ Ζητήματος ἄρθρου

(Ἴδε τὸ παρελ. φύλλον)

Εἰς τὴν θεωρίαν τόσων δυστυχιῶν, τόσων δεινῶν παρόντων καὶ μελλόντων ἴσως οἱ διπλωμάται μας οὗτοι πολλάκις ἐπεθύμησαν ἐνδομύχως ἔμπνευσιν τινά, νοῦν γεννητικὸν πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο . . . .

Ἀλλὰ καταναλησκόμενοι ἀπὸ τὸ συμφέρον τῆς ἰδίας των συντηρήσεως εἰς τὴν ὑπουργικὴν θέσιν· περιστοιχισμένοι ἄλλως τε ἀπὸ ἀπαιτήσεις αἵτινες μόλις τοὺς ἀφήνουν καιρὸν νὰ ἀναπνεύσουν, ὑποκείμενοι εἰς τὰς καταπολεμήσεις τὰς ὁποίας καὶ οἱ ἴδιοι ἔκαμον εἰς τοὺς προκατόχους των· ὑπηρετούμενοι πρὸς τοῖς ἄλλοις κακῶς ἀπὸ ἀνθρώπους τῶν ὁποίων ἡ ἀποστολὴ εἶναι διὰ νὰ τοὺς φωτίζουν, καὶ οἱ ὁποῖοι, ἐξ ἐναντίας, διὰ νὰ εὐχαριστήσουν τὰ ἰδιαίτερά των συμφέροντα, ἢ τὰ συμφέροντα τῆς συντροφίας των, κρύπτουν ἀδιακόπως τὴν ἀλήθειαν, ἀπομακρύνουν ἐκείνους οἵτινες ἠδύναντο νὰ τοῖς παρέξουν ὠφελήμους ἰδέας, καὶ συντελοῦν οὕτω νὰ διατηροῦνται καταχρήσεις αἵτινες καθιστοῦν ἀϊδωνίαν τὴν δυστυχῆ τῶν πραγμάτων κατάστασιν· δὲν ἠδυνήθησαν, ἐν μέσῳ τόσων προκαπασχολιῶν πάσης φύσεως, νὰ θεωρήσωσι τὸ γενικὸν ζήτημα συνοπτικῶς καὶ καθ' ὅλας του τὰς φάσεις, τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖ αὐστηρὰν καὶ ἐπίμονον μελέτην, ἀλλὰ μόνον τμηματικῶς καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις, τὸ ὁποῖον δὲν ἠδύνατο ποτὲ νὰ φέρῃ κανὲν ἀποτέλεσμα ἀληθῶς εὐχάριστον εἰς κανένα.

Βεβαίως, τὸ δυνατὸν μιᾶς γενικῆς, τελείας, ἐφαρμοστέας συμβιβάσεως, δὲν ἦλθεν ἀκόμη εἰς τὸν νοῦν των· καὶ μένοντες εἰς τὴν βεβιασμένην ἀδυναμίαν των, ἐπανέλαβον ὅλοι ἀλληλοδιαδόχως, ἀναλαμβάνοντες τὴν διεύθυνσιν τῶν πραγμάτων. « Τοῦτο εἶναι συμβεβηκὸς ἀπρόβλεπτον, μία καταστροφὴ ἴσως ἥτις θέλει τελειώσει τὸ μέγα τοῦτο ζήτημα τῆς Ἀνατολῆς ! . . . . Δὲν δύναται τίς νὰ κάμῃ τιποτε ! . . . . » Καὶ ὅλοι ἄφησαν εἰς κίνδυνον τὸν μέγα σωρὸν αὐτὸν τῶν συμφερόντων τῶν ὁμοεθνῶν μας, τῆς τιμῆς μας καὶ τοῦ ἐμπορίου μας, καὶ, διὰ νὰ μένωμεν εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς γενικῆς ἰσότητος ἢ δικαιοσύνης, ἄς εἴπομεν τὰ συμφέροντα αὐτὰ τῆς Εὐρώπης τὰ ὁποῖα τὸ ἀπρόβλεπτον συμβεβηκὸς τοῦτο, ἡ καταστροφὴ αὐτὴ ἴσως, μέλλει ἀναμφιβόλως νὰ ταράξῃ, καὶ τοῦτο διότι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ εὕρουν κανὲν μέτρον διὰ νὰ τὰ ἀσφαλίσωσι.

Ἐν ᾧ μᾶς ἄφησαν οὕτως εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ ἀπροβλέπτου τούτου συμβεβηκότος, τῆς καταστροφῆς αὐτῆς ἥτις μέλλει νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τοῦ μεγάλου αὐτοῦ ζητήματος τῆς Ἀνατολῆς, καὶ δύναται νὰ γένῃ αἰτία μιᾶς πυρκαϊᾶς· ἐνῷ οἱ ἐν τοῖς πράγμασι οὗτοι ἄνδρες τρέχουν ἐν τοσούτῳ παρὰ πόδας τῶν τελειομένων ἤδη πραγμάτων, καὶ μᾶς κάμνουν νὰ ἀπεριῶμεν διὰ δοχικῶς ἀπὸ τὰς συνθήκας τῆς 15 Ἰουλίου 1840, καὶ τῆς 13 Ἰουλίου 1841· ἐνῷ ἄλλη κυβέρνησις πλέον νοήμων, δὲν εὐχαριστεῖται, αὐτή, νὰ μένῃ εἰς προσδοκίαν· ἐνῷ αὐτὴ ἡ-

ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ.

Περὶ τοῦ γυναικείου Φύλου·

(Συνέχεια τοῦ Ἀριθ. 210.)

Ἡ καρδία τῶν γυναικῶν εἶναι μικροτέρα, ὁ πνεύμων ὀγκοδέστερος, καὶ μ' ὅλον τοῦτο αὐταὶ ἔχουν εἰς διαφόρους περιστάσεις τὴν δύναμιν νὰ κρατῶσι τὴν ἀναπνοήν των εἰς διάστημα πολλῶν στιγμῶν . — Ἡ γυνὴ ἔχει ὄχι μόνον ἐκκρίσεις ἰδίας εἰς αὐτὴν, ἀλλ' ἔχει καὶ τοὺς κοινοὺς εἰς ἀμφότερα τὰ φύλα χυμοὺς διαφορετικοὺς ἀπὸ τοὺς τοῦ ἀνδρός. Καὶ εἰς αὐτὴν ἀκόμη τὴν ἄδηλον διαπνοὴν ὑπάρχει μία εὐωδία τὴν ὁποίαν ὁ Εὐρίπος Δ' εἶχε δίκαιον νὰ προτιμᾷ ἀπὸ τὰ πλέον καλήτερα τοῦ κόσμου ἀρώματα. Τόσον εἶναι μέγα τὸ χαρακτηριστικὸν τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος εὐωδίας, ὥστε εἷς ἀπὸ τοὺς νεωτέρους χυμικοὺς λέγει ὅτι εἶναι εὔκολον νὰ διακριθῇ τὸ γυναικεῖον αἷμα ἀπὸ τὸ ἀνδρικὸν . « Τὸ μέσον εἶναι, λέγει αὐτὸς, νὰ χυθῇ ὀξυθειϊκὸν εἰς τὸ αἷμα, διὰ τὸ τέλος τοῦ νὰ μονοθῇ τὸ τέσον ἀξιοσημείωτον εἶδος τοῦτο τοῦ ἀρώματος . » Ὁ Κ. Βαρρουέλος, ὅστις εἶναι ὁ ἐφευρετὴς τῆς μεθόδου αὐτῆς, ἐπροχώρησεν ἕως εἰς τὸ νὰ σημειώσῃ ἀκριβεῖς καὶ ἀξίας σημειώσεως μαρτυρίας. Ἡ ἀτομικὴ αὔξησις τοῦ θηλυκοῦ γένους εἶναι εἰς τὰς ἀρχὰς βραδυτέρα· πιστεύεται ἐκ τούτου ὅτι αἱ βραδεῖαι γεννήσεις ἀνήκουν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ εἰς τοὺς παῖδας ἐκ τοῦ φύλου τούτου· ἀλλὰ μετὰ τὴν γέννησιν τὸ πρᾶγμα ἀποβαίνει ἀντιστρόφως· ἡ γυνὴ αὐξάνει ταχύτερον, γίνεται ταχύτερον ἔφηβος καὶ οἰκεία διὰ γάμον· ταχυτέρα εἶναι ὡσαύτως ἡ γεροντικὴ ἡλικία της, ἂν καὶ γενικῶς ἡ ζωή της εἶναι μακροτέρα ἀπὸ τὴν τοῦ ἀνδρός. Μία γυνὴ 20 ἐτῶν εἶναι οὕτω τελεία ὡς εἶναι ὁ 30 ἐτῶν ἀνήρ, καὶ εἰς τὰ 45 ἔτη εἶναι οὕτω προβεβηκεία, ὡς εἶναι, ἂν μᾶς εἶναι συγχωρημένον νὰ τὸ εἴπομεν, ὁ 60 ἐτῶν ἀνὴρ . — Εἶναι ἀξιοπαρατήρητον ὅτι, τὰ ἔμβρυα φαίνονται ὅλα ἐσχηματισμένα κατ' ἀρχὰς ἐπὶ τύπου θηλυκοῦ ἐν ὅσῳ τὰ διακριτικὰ ὄργανα μένουν ἀκόμη ἄγνωστα. Τινὲς ἀκόμη ἐσυμπέρανον ἐκ τούτου ὅτι τὰ ἄρρενα δὲν εἶναι παρὰ θήλεα ἐντελέστερα, ἢ ὅτι τὰ θήλεα εἶναι ἄρρενα τῶν ὁποίων τινὰ ὄργανα ἔπαυσαν νὰ αὐξάνουν πρὶν τῆς τελείας των ἐκτυλίξεως. Ἡ περὶ τούτων ἀπόδειξις εἶναι, προσθέτουν οὗτοι, ὅτι οἱ παῖδες ἀμφοτέρων τῶν φύλων ὁμοιάζουν εἰς τὰς ἀρχὰς καθ' ὅλους τοὺς ὁρατοὺς χαρακτῆρας· τὰ νέα ἄρρενα εἶναι τοιαῦτα ἐπὶ πολὺ ὡς πρὸς τὰ διακριτικὰ ὄργανα, ἂν καὶ μένουν ἀκόμη θήλεα ὡς πρὸς τὸν λοιπὸν διοργανισμὸν τοῦ σώματος. Οἱ ἄρρενες παῖδες ἔχουν πολὺν καιρὸν τὸν σιαγῶνα λεῖον, τὸν λάριγγα στενὸν καὶ πολλὰ ὀλίγον ἐξέχοντα, τὴν φωνὴν λεπτὴν, τοὺς σχηματισμοὺς τῶν μελῶν στρογγύλους, καὶ τὸ πτῖλον τῶν νεῶν κοραστῶν.

Ὁ περίφημος Μιραβὼ ἐπροχώρησε πολὺ μακρύτερα παρὰ τὸν Ὄκκεν καὶ Φ. Μέκκελ, πρωτοὺς ὑπερασπιστὰς τῆς ἀνωτέρω δόξης. Ὁ Μιραβὼ ἤθελεν ὅτι ὁ πρῶτος ἄνθρωπος νὰ ἦτον ἀνδρόγυνον, ἀνὴρ θηλαδὴ καὶ γυνὴ ἐνταυτῷ (ὡς ἀκολουθεῖ εἰς τὰ φυτὰ), ἐγωϊστὴς κατὰ τὴν πλήρη σημασίαν του, δυνάμενος μόνος νὰ προμηθευθῇ ἀφ' ὅλα, ἀκόμη καὶ νὰ προάγῃ τὴν διαδοχὴν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Πρὸς ὑποστήριξιν τῆς τριαύτης παραδόξου γνώμης, ὁ Μιραβὼ ἀναφέρει τὸν 27ον σσίχον τῆς Γενέσεως, ἐκθέτον τα « Ὁ Θεὸς ἔπλασε τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἰδίαν, ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτόν ». ἀκολούθως, ὁ Θεὸς εἶπεν εἰς τὸν Ἀδὰμ (σίχ. 28ος) « αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, καὶ κατακυριεύσατε τὴν γῆν. » Τότε, λέγει ὁ Μιραβὼ, ὁ Θεὸς δὲν ἦτον ἀκόμη παρὰ εἰς τὴν ἕκτην ἡμέραν τῆς πλάσσεως, καὶ ἡ γυνὴ δὲν ἐπλάσθη εἰμὴ εἰς τὴν ἑβδόμην . . . Ὁ Μιραβὼ συνάγει ἐκ τούτου ὅτι, ἀναμφιβόλως ἡ Εὔα ἐγεννήθη ἀπὸ τὸν Ἀδὰμ, ἢ διεχωρίσθη ἀπ' αὐτὸν, παραδεχόμενος δὶ ἐν τούτοις ὅτι αἱ ἡμέραι τῆς γεννέσεως νὰ ἐπαρίστανον ἐνιαυτοὺς, ἢ ἀκόμη καὶ ἑκατοντάδας ἐνιαυτῶν καὶ αἰῶνας· οὕτω, διὰ νὰ πλάσσῃ τὴν γυναῖκα ὁ Θεὸς διεχώρησεν εἰς δύω τὸν ἄνδρα· ἐκ τούτου αὐτὴ ἡ κλίσις ἥτις σύρει τὸ ἓν φύλον πρὸς τὸ ἄλλο, διὰ τὴν ἔντονον τὴν ὁποίαν ἔχουν τὰ δύω ἡμίσεα τάσιν εἰς τὸ νὰ ξαναενοῦνται· ἐκ τούτου ὡσαύτως τὸ ἄστατον

ξεύρει πολλάκις καὶ νὰ προπαρασκευάζῃ τὰς ὑποθέσεις της πρὸ τῆς ἀπροβλέπτου καταστροφῆς αὐτῆς, τὴν ὁποίαν διευθύνει κατὰ θέλησιν, ἐπειδὴ ἀντὶ νὰ προξενῇ ποτὲ ἐμπόδια εἰς τὰ σχέδιά της, φαίνεται τόσον ἐπιτηδεία εἰς τὸ νὰ τὰ εὐκολύνῃ, ὥστε κοινῶς καταντᾷ νὰ τὰ διαλύει κατ' εὐχὴν μὲ τὴν συνδρομὴν τῶν ἄλλων κυβερνήσεων, χωρὶς αὗται νὰ τὸ αἰσθάνωνται· ἡμεῖς ἀφοσιωμένοι εἰς τὴν ἱερὰν ὑπόθεσιν εἰς τὴν ὁποίαν ἐθυσιάσαμεν τοσαῦτα, θέσεις καὶ περιουσίαν, νομίζομεν ὅτι καταλλήλως τὸ ἐξεθέσαμεν εἰς ἕξ προτάσεις αἵτινες εὑρίσκονται ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ φύλλου τούτου, καὶ τὰς ὁποίας παρεδέχθημεν ὡς θεμελιώδεις ἀρχὰς τῆς δημοσιότητός μας, ὡς τὸ εὐαγγέλιον μιᾶς ἐθνικῆς, εὐρωπαϊκῆς καὶ φιλανθρωπικῆς πολιτικῆς· καὶ πεπείθαμεν ὅτι θέλει ὑπερνικήσει τὰ ἐμπόδια τὰ ὁποῖα θέλουν ἐπιβάλει τινὲς ἰδιοτελεῖς, ἐχθροὶ πάντοτε τοῦ καλοῦ καὶ τῆς ἰσονομίας.

Ἀφ' οὗ ἐξεθέσαμεν τινὰς σκέψεις πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν προτάσεών μας αὐτῶν, ἐμβαίνομεν ἤδη εἰς ἄλλας ἀπὸ τὰς ὁποίας ἐξαρτᾶται ἡ γενικὴ παραδοχή των.

Πρὸς τοῦτο, ὀφείλομεν νὰ βεβαιώσωμεν, κατὰ τὴν ἰδίαν των ὁμολογίαν, τὰ ἀξιοσημείωτα αὐτὰ πράγματα, ὅτι εἶναι ἀναμφίβολον ὅτι οἱ διπλωμάταί μας, οἱ ὑπουργοί μας, καὶ πιθανῶς οἱ ξένοι ὑπουργοὶ καὶ διπλωμάται, δὲν ἐπεχειρίσθησαν τίποτε, δυνατὸν νὰ παράξῃ τὴν κατ' εὐχὴν λύσιν τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος, ὅτι ὅλοι εἶναι πεπεισμένοι ὅτι τοῦτο θέλει τελειώσει εἰς μίαν ἐποχὴν τὴν ὁποίαν οὐδεὶς δύναται νὰ προίδῃ, ἐγγυτάτην, ἢ ἀπωτάτην, διὰ μιᾶς καταστροφῆς ἀορίστου, καὶ ὅτι, κατ' αὐτοὺς, οὐδὲ δύναταί τις νὰ φαντασθῇ τὴν προτάλησίν της.

Οὕτως, ἐπειδὴ καὶ ἡ καταστροφὴ αὐτὴ, ὁποία δήποτε καὶ ἂν εἶναι, θέλει ἀκολουθήσει βεβαίως, μὲ τὸν ἕνα ἢ μὲ τὸν ἄλλον τρόπον, μὲ τὴν κατοχὴν τοῦ Βοσπόρου ἀπὸ τοὺς Ῥώσσους, εἶναι ἐπίσης βέβαιον ὅτι θέλει ἀκολουθήσει, εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, μία σημαντικὴ μετάθεσις δυνάμεως· στέρησις ἐκ τοῦ ἑνὸς μέρους, αὔξησις ἐκ τοῦ ἑτέρου, πιθανῶς σύγκρουσις, καὶ κατὰ συνέπειαν καταστροφὴ τῆς εὐρωπαϊκῆς ἰσορροπίας, ἂν δὲν ἔγεινε καμμία πρόνοια, δὲν ἀπεφασίσθη τίποτε εἰς τὴν στιγμὴν ταύτην.

Τίς οἶδεν; Τίς δύναται πραγματικῶς νὰ ἠξεύρῃ τί θέλει ἐπιφέρει τὸ συμβεβηκὸς τοῦτο; καὶ ἂν δὲν γίνῃ διὰ τὴν Εὐρώπην αἰτία μιᾶς γενικῆς πυρκαϊᾶς, εἰς τὴν ὁποίαν νὰ διακινδυνεύσουν ὅλα τὰ εὐρωπαϊκὰ συμφέροντα; καθότι εὐκόλως δύναταί τις νὰ στοχασθῇ ὅτι ἂν δὲν ἀπεφασίσθη, δὲν ἐλήφθη προηγουμένως κανὲν μέτρον, τὸ πᾶν τότε θέλει βληθῆ εἰς κίνησιν διὰ νὰ ἐπιτύχῃ καθεὶς ὅ,τι δυνηθῇ· καὶ αἱ κυβερνήσεις δύνανται ἀκόμη νὰ ἀναγκασθῶσι ἀπὸ τὴν δύναμιν τῆς κοινῆς γνώμης ἑκάστου Κράτους, τὸ ὁποῖον δὲν θὰ θελήσει νὰ μείνῃ ὀπίσω εἰς τὴν μεγάλην αὐτὴν κίνησιν.

Οὕτως, ἐπειδὴ καὶ εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ διομολογηθῇ ὡς βεβαία, ὡς ἀναπόφευκτος, ἡ σφοδρὰ πτῶσις τῆς Ὀθωμανικῆς κυβερνήσεως, τὸ συμβεβηκὸς τοῦτο ὅσον καὶ ἂν εἶναι ἀπρόβλεπτον, θέλει μ' ὅλον τοῦτο ἀκολουθήσει ἐξ ἀνάγκης, καὶ, κατὰ τὴν ὁποίαν ἔχομεν πεπείθησιν, εἰς μέλλον πολλὰ προσεχές, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ ἀποδειχθῇ εὐκόλως, διότι εἶναι φανερὸν, ἀψευδέστατον, ὅ-τι τὸ καθέκαστον ἔτος ἡ κυβέρνησις αὐτὴ ἐκπίπτει καὶ κατὰ τὰ προϊόντα, καὶ κατὰ τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὸ οἰκονομικόν της, καὶ ὅτι ἡ συναρμολογικὴ δύναμις ἐλλείπει πανταχοῦ.

Παρακαλοῦμεν νὰ σημειώσωμεν ὅτι, πρῶτοι ἡμεῖς ἀνηγγείλαμεν κατὰ τὸ 1820 τὴν Ἑλλη. ἐπανάστασιν δύω μῆνας πρὸ τῆς ἐμφανίσεώς της· καὶ ὅτι εἰς τὸ πρῶτον μας ὑπόμνημα καθυποβληθὲν διὰ τοῦ Ῥεσσὶτ — Πασσᾶ εἰς τὸν σουλτὰν Μαχμοὺτ, τὸ 1838, τοῦ ἐκάμαμεν μίαν ἐκτίμησιν τόσον ἀκριβῆ τῆς οἰκονομίας τῆς Ὀθωμανικῆς κυβερνήσεως, ὥστε τοῦ ἀναγγείλαμεν, πρὸ ὀλίγων σχεδὸν μηνῶν, τὴν στιγμὴν καθ' ἣν θέλει ἀναγκασθῆ νὰ προτρέξῃ εἰς τὸ χαρτονόμισμα.

Ἐν ἀπρόβλεπτον συμβεβηκὸς, ἀλλὰ βέβαιον, καὶ ἀληθῶς ὀλέθριον, μία κινδυνώδης καταστροφή! . . . Ἰδοὺ ἐν τοσούτῳ ἡ ἀβεβαιότης ἀπέναντι τῆς ὁποίας ἡ διπλωματία τῆς Εὐρώπης ἀφήνει ἕνα λαὸν 227 ἑκατομυρίων κατοίκων, χωρὶς νὰ τοῦ δεικνύει κανὲν μέσον διὰ τοῦ ὁποίου νὰ δύναται νὰ ἀνακτήσῃ ὅ,τι κινδυνεύει νὰ ἀπολέσῃ ἀπὸ τὴν ἀβεβαιότητα αὐτήν.

Καὶ διὰ τί ἡ διπλωματία τῆς Εὐρώπης εἶναι τόσον ἀβέβαιος, καὶ δὲν δύναται νὰ προτείνῃ κανὲν μέτρον ἀσφαλιστικὸν, καθησυχαστικὸν, εἰς τόσον κόσμον, καὶ εἰς αὐτὰς ἀκόμη τὰς Κυβερνήσεις διότι, τίς οἶδε τί θέλει συμβῆ ἀπὸ μίαν πάλην γενικὴν!! Τοῦτο προέρχεται ἐκ τοῦ διότι μέχρι τοῦδε, κανεὶς δὲν ἐτόλμησε νὰ πλησιάσῃ κατὰ πρόσωπον τὸ οὐσιῶδες μέρος τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος μεγάλου ζητήματος, τὸ πρώτιστον πάσης συμβάσεως: Τὸ παράνομον τῶν Τουρκῶν εἰς τὴν κατάκτησιν τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἐπαρχιῶν.!!

Το παράνομον τοῦτο τῶν δικαιωμάτων των εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τῶν διακατοχῶν αὐτῶν πηγάζει, κατ' ἀρχὰς ἀπὸ τὴν ἰδίαν φύσιν τῆς κατακτήσεώς των, τοῦ τρόπου τῆς διοικήσεώς των, καὶ ἀπὸ τὴν μορφὴν τῆς προσωρινῆς ἀποκαταστάσεώς των εἰς τὰ μέρη ταῦτα. Ἡμεῖς διεπραγματεύθημεν τὸ ζήτημα τοῦτο ἰδιαιτέρως εἰς μίαν ἐπιστολὴν τὴν ὁποίαν ἐπέμψαμεν εἰς τὸν σουλτὰν Ἀβδοὺλ — Μετζίδ. Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ἐδημοσιεύθη παρ' ἡμῶν καὶ θέλομεν τὴν καταχωρήσει μετ' ὀλίγον διὰ νὰ μὴν ἀφεθῇ τίποτε ἀφ' ὅ,τι κρίνεται ὠφέλημον εἰς τὴν παροῦσαν ἔκθεσιν. Στοχαζόμεθα ὅτι εἰς αὐτὴν ἀπεδείξαμεν ἀρκετὰ ἂν καὶ κατὰ πα-

---

αὐτὸ τῆς ἀνθρωπίνου φύσεως, ἑκάστου ἡμίσεως ἀπαντῶντος μυρίας δυσκολίας εἰς τὸ νὰ εὕρῃ τὸ ἀντίστιχόν του ἄλλο ἥμισυ. Τοιαύτη ἀγαπητὴ γυνὴ, τὴν ὁποίαν ἡμεῖς ἐνομίσαμεν ὡς τὸ καθ' αὐτὸ ἄλλο ἥμισυ μὲ τὸ ὁποῖον ἐθελήσαμεν νὰ κάμωμεν ἓν ὁμογενὲς ὅλον, συχνάκις διαφωνεῖ ἐνίοτε διαχωρίζεται. Ἡ καρδία ἔλεγε· ἰδοὺ, εἶναι αὐτὸ· ἀλλ' εἰς τὴν δοκιμὴν, ἀλοίμονον! πολλάκις δὲν ἦτον αὐτὸ. . . . Ὁ Μιραβὼ, ἦτον ἂν δὲν ἀπατώμεθα ὅστις εἶπε τὰ τοιαῦτα, τὰ ὁποῖα ἂν καὶ παράδοξα, εἶναι μ' ὅλον τοῦτο καὶ περίεργα, καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων πᾶς τις εἶναι κύριος διὰ νὰ κάμῃ τὴν κρίσιν του.

Ἐν τοσούτῳ ἡ ἐποχὴ τῆς ἐφήβου ἡλικίας εἶναι ἐποχὴ ἐπαναστάσεως, ἐποχὴ ταραχώδης· τὸ αἷμα ἄρχεται ν' ἀναβράζῃ καὶ νὰ πληρῇ τὰ ἀγγεῖα, ἐμφανίζεται ἐπὶ τέλους ἡ μηνιαία περίοδος τῶν καταμηνίων.

Τὰς τροφάς της ἡ Σελήνη ἐγχαράξασα (σ' αὐτὴν
Ἐδιέταξε νὰ ἔχῃ μηνιαίαν ἐκρροήν·

Ἡ ἡλικία αὕτη εἶναι ὁ μέγας ἰατρὸς τῶν ἀσθενειῶν τῆς παιδικῆς ἡλικίας· ἀλλ' ἐνίοτε παρασκευάζει πόνους ἀνεξαλήπτους, καὶ ἄλλοτε ὀρέξεις φαντασιώδεις, αἵτινες εἶναι ἐπιβλαβεῖς τόσον εἰς τὴν ὑγείαν ὅσον καὶ εἰς τὴν εὐτυχίαν. Κατ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴν, ἥτις κατὰ ἀλήθειαν εἶναι ὁ δεσμὸς (κόμπος) τοῦ βίου, λαμβάνει ὕπαρξιν ἡ ζωηρότης καὶ ἡ ὡραιότης τῶν γυναικῶν, τὰ ὁποῖα ἐξαρτῶνται κυρίως ἀπὸ τὴν τάξιν αὐτὴν τῶν καταμηνίων. Ἀλλ' ἡ ἔφηβος ἡλικία δὲν ἀποφασίζει μόνον τὴν εὐεξίαν καὶ τὴν ὡραιότητα τοῦ σχηματισμοῦ, αὐτὴ δύναται ὡσαύτως νὰ προξενήσῃ ὅλα τὰ ἐλαττώματα, ὅλα τὰ πάθη καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν εἰς τὰς ἀρετὰς ἕξιν· οὕτως αὕτη εἶναι ἡ ἡλικία εἰς τὴν ὁποίαν ἀναφύονται τόσα διάφορα αἰσθήματα ἐπὶ τῆς νέας καὶ ἀπείρου ψυχῆς, τῆς ὁποίας ἡ καρδία εἶναι πρέπον καὶ συνετὸν νὰ προφυλαχθῇ ἀπὸ τὸν κίνδυνον τῶν ἀποπλανήσεων. — Τὰ κοράσια, ἀκόμη πολλὰ νέα, ἐγγυμνοῦσιν εὐκόλως ἅμα ἴδωσι τὴν περίοδόν των· ἀλλ' αἱ πολλαὶ πρόωραι κυήσεις καθίστανται κοινῶς ἐπίπονοι. Ἡ μηνιαία περίοδος τῶν γυναικῶν εἶναι εἷς ἐκ τῶν διακριτικῶν χαρακτήρων τοῦ ἀνθρωπίνου γένους· καθότι κανὲν ἄλλο ζῶον δὲν ἀποβάλλει αἷμα περιοδικῶς διὰ τῶν γεννητικῶν ὀργάνων. Ἡ ἐποχὴ τῆς ἡλικίας καθ' ἣν ἐμφανίζεται ἡ περίοδος αὕτη, εἶναι βραδυτέρα ἢ ταχυτέρα κατὰ τὴν ψυχρότητα ἢ τὴν θερμότητα τοῦ κλίματος, κατὰ τὴν ἀφθονίαν τῆς τροφῆς, τὴν ἀνατροφὴν, τὰ ἤθη τοῦ τόπου· εἶναι ταχυτέρα πρὸς Μεσημβρίαν παρὰ πρὸς Ἄρκτον, εἰς τὰς πρωτευούσας παρὰ εἰς τὰ χωρία καὶ σιμὰ εἰς τὰ πολιτισμένα ἔθνη παρὰ εἰς τοὺς ἀγρίους. Ἡ καλὴ ἢ κακὴ τῆς ὑγείας κατάστασις δύναται ὡσαύτως νὰ τὴν ἐπιταχύνῃ ἢ νὰ τὴν βραδύνῃ. Κοινῶς ἡ περίοδος παύει ἀφ' ἑαυτοῦ της παρελθούσης τῆς νεοτητος, τῆς ὁποίας τὸ ὅριον προσδιορίζει ἡ παῦσις αὕτη, καθ' ὃν καιρὸν παύει ὡσαύτως καὶ ἡ τεκνογονία· αἱ στερούμεναι τῶν καταμηνίων γυναῖκες σπανίως τεκνογονοῦσι, καὶ αἱ ἔγγυοι σπανίως βλέπουν καταμήνια. — Ἡ ἐλαφρὰ παχύτης, ἤτις εἶναι τὸ ἐχέγγυον τῆς ὑγείας καὶ τὸ σημεῖον τῆς νεότητος, ἀναγγέλει κοινῶς τὸ βασίλειον τῆς γονιμότητος, τὸ ὁποῖον καθιστᾷ καὶ εὐφορώτερον καὶ εὐτυχέστερον· εἶναι στοιχεῖον δρόσου, σημεῖον ἀταραξίας, ὁμολογία χαρᾶς ἢ ἱλαρότητος, μαγνήτης τῆς στερεότητος καὶ τῆς εὐτυχίας. Μία νέα ἀδύνατος, εἶναι ἀξιοδάκρυτος· ἂν εἶναι μελαχρινὴ, θέλει γίνει ὠχρὰ ἢ ἄχαρις, χλωμὴ καὶ νευρικὴ, φθισικὴ, ἢ φιλάσθενος, σκυθρωπὴ ἢ μελαγχολικὴ, ζηλότυπος καὶ ἐνίοτε ὡς ἀπεγνωσμένη ἂν εἶναι ξανθὴ. Ἡ ἰσχνότης λεπτύνει τὰ χείλη, τὴν ῥίνα καὶ τα ὠτία· πλατύνει τὸ στόμα καὶ ἀπογυμνώνει τοὺς ὀφθαλμοὺς. Καὶ πραγματικῶς, ἐλλείποντος τοῦ κελιακοῦ ὑφάσματος (σφογγοειδὲς ὕφασμα ἔνθα εὑρίσκεται τὸ λεῖπος ἢ πάχος) ἡ γυνὴ μένει δεύτερον ἄχαρις· αὐτὸ εἶναι τὸ ὁποῖον ἐκτείνει καὶ ποιεῖ στρογγύλην τὴν ἐπιφάνειαν τῆς ἐπιδερμίδος· αὐτὸ πολλαπλασιάζεται ὡς ἄλλη Ὕδρα καὶ μεταμορφοῦται εἰς τὰ ὄργανα ὡς ἄλλος Πρωτεύς· δι' αὐτοῦ, αἱ πλευραὶ καὶ ἡ κοιλία καθίστανται ἐλαφρῶς καμπυλωτὰ, ἡ ῥάχη βαθυλωτὴ εἰς αὔλακα χαριεντα καὶ τὸ στῆθος ἀποκτᾷ περισσοτέραν λαμπρότητα.

(ἀκολουθεῖ)

ρέκδασιν τὸ ἄνομον τῶν Τουρκῶν εἰς τὴν κατάκτησιν τῶν μερῶν περὶ ὧν ὁ λόγος. Ἐνταῦθα περιοριζόμεθα νὰ εἰπωμεν ὅτι οἱ κατοικοῦντες τὰ μέρη αὐτὰ λαοὶ μὴν ἀπολαύσαντες ἀπὸ τοὺς Τούρκους αὐτοὺς κανὲν ἀπὸ τὰ πολιτικὰ ἢ πολιτεικὰ δικαιώματα, δὲν ἔχουν κἀνένα σύνδεσμον ὅστις νὰ τοὺς συνδέῃ μὲ αὐτοὺς· οὗτοι ὑπέκειψαν εἰς τὸν ζυγὸν ὅταν ἦτον ἀδυνατώτεροι, τὴν σήμερον ὅτε εἶναι ἱκανοὶ νὰ ἀνακτήσωσι τὴν ἀνεξαρτησίαν των, ὄχι μόνον ὀφείλουν νὰ τὸ κάμωσι, χωρὶς νὰ ἐκληρθῶσιν ὡς ἄτιμοι, ἀλλ' ἔτι καὶ ἡ Εὐρώπη ὀφείλει νὰ παρέξῃ χεῖρα βοηθείας, διότι οἱ λαοὶ οὗτοι δὲν ἔχουν νὰ κάμουν μὲ μίαν κυβέρνησιν, ἀλλὰ μὲ μίαν ὀρδὴν ἢ νομάδα ἐκ λαφυραγωγῶν καὶ ἀνοήτων καὶ φανατικῶν ληστῶν.

(ἀκολουθεῖ)

—ΠΑΡΙΣΙΑ, τὴν 21 Μαρτίου. Τὸ Οὐράνιον φαινόμενον τὸ ὁποῖον ἐπασχολεῖ ὅλα τὰ πνεύματα, φαίνεται ὅτι εἶναι τῷ ὄντι εἷς κομήτης. Χθὲς ἐγνωρίσθη ὁ πυρήν του. Ἕως τώρα δὲν φαίνεται φωτινὴ, τὸ ὁποῖον εἶναι, ὡς λέγεται, πρᾶγμα νεοφανές· αὐτὴν τὴν νύκτα ὑπῆρξε μίαν ὥραν ὀλιγώτερον ἐπὶ τοῦ ὁρίζοντος. Ἐλπίζομεν ὅτι οἱ σοφοὶ Ἀστρονόμοι μας θέλουν δημοσιεύσει τὰς ἐπὶ τοῦ Οὐρανίου τούτου σώματος καὶ τῆς αἰφνηδίου ἐμφανίσεώς του παρατηρήσεις των.

— Εἰς τὴν Νομοθετικὴν τῆς 22 Μαρτίου ἀναγινώσκομεν τὸ ἑξῆς ἄρθρον ληφθὲν ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα τὸ Σύμπαν.

Τὸ παρατηρηθὲν εἰς τὰς 17 κατὰ πρῶτον εἰς τὸν οὐρανὸν ἄστρον, φαίνεται ὅτι παρετηρήθη καὶ εἰς τὴν Αὐξόνην, τὴν 14 ἀπὸ τινα ἀξιωματικὸν τοῦ πυροβολικοῦ· Δὲν εἶναι ἐν τοσούτῳ ἀδύνατον νὰ ὑπάρχῃ ὁ λαμπρὸς σωρὸς, ὅστις παρετήθη ἀπὸ τὸν ἀξιωματικὸν τοῦτον, τὸ ζωδιακὸν φῶς τὸ ὁποῖον ἐφάνη μὲ ἀξιωσημείωτον ἔκτασιν τὰς ἐσχάτους ἡμέρας ταύτας. Τὴν 17, εἰς μάτην ἐζήτησαν νὰ παρατηρήσουν ἀπὸ τὸ ἀστροσκοπεῖον τὸν πυρῆνα τοῦ κομήτου· ἐνόμισαν, ὡς εἴπομεν καὶ ἡμεῖς, ὅτι εὑρίσκετο κάτωθεν τοῦ ὁρίζοντος· ἀλλὰ τὴν 18 ἢ τὴν 19 ὁ πυρὴν αὐτὸς ὑπῆρξεν ἐντελῶς ὁρατὸς, καὶ ἠδυνήθησαν διὰ τῶν ἀξιολόγων παρατηρήσεων, νὰ προσδιορίσουν ἀκριβῶς τὴν εἰς τὸν οὐρανὸν θέσιν του. Διὰ τί τάχα τὴν ἑσπέραν ταύτην νὰ καλύπτεται ὁ οὐρανὸς ἀπὸ νέφη; μία τρίτη παρατήρησις ἤθελε παρέξει πολλὰ διδόμενα τὰ ὁποῖα ἀναγκαιοῦν εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῶν στοιχείων τοῦ κομήτου, τῆς ἀποστάσεώς του ἀπὸ τὸν ἥλιον, τῆς κλίσεως τῆς τροχιᾶς του, τοῦ ὄγκου του, κτλ. Πρᾶγμά πρᾶδοξον! μ' ὅλην τὴν μεγάλην διάστασιν τῆς κόμης, ὁ πυρὴν εἶναι πολλὰ μικρὸς, περικαλύπτεται πολὺ ἀπὸ τοὺς ἀτμοὺς τοῦ ὁρίζοντος ὥστε καθίσταται δύσκολος ἡ ἀκριβὴς του καταμέτρησις.

Ἀναγινώσκεται ὑπὸ ἡμερομηνίαν τοῦ Λονδίνου τῆς 18 Μαρτίου τὸ ἑξῆς. Ὁ κομήτης, ὅστις ἀναμφιβόλως θὰ ὀνομασθῇ ὁ μακρόμαλος κομήτης, ἐφάνη εἰς τὸ Λονδῖνον. Ἡ περιέργεια τοῦ κοινοῦ ἐρεθισθεῖσα ἀπὸ τὸ φαινόμενον καὶ αἱ πολυάριθμοι περιστάσεις τὰς ὁποίας αἱ ἐπὶ τῶν γεφύρων καὶ ἐπὶ ἐξοχῶν συναθρίσεις παρέχουν εἰς τοὺς κρυφοκλέπτας διὰ νὰ ἐκτελοῦν τὴν τέχνην των, θέλουν ἀπασχολήσει πολὺ τὰ Ἀστυνομικὰ δικαστήριά μας.

Ἡ ἐκτεταμένη κόμη τοῦ περιπλανομένου ἄστρου τούτου ἐπεκτείνεται ἀπὸ τὸ τετράπλευρον τοῦ Ὠρίονος, εἰς διαγώνιον γραμμὴν, ὑπὸ τοῦ Ταύρου, τοῦ Κρινοῦ, καὶ τῶν Ἰχθύων· αὐτὴ συμπεριλαμβάνει οὕτως τὸ διάστημα τῶν τριῶν σχεδὸν σημείων, δηλαδὴ τῶν 80 ἕως 90 βαθμῶν. Ὁ κομήτης, ὅστις, κατὰ τὸν Ἰουστῖνον, ἐφάνη εἰς τὸν οὐρανὸν εἰς τὸν καιρὸν τῆς γεννήσεως τοῦ Μιθριδάτου, δὲν εἶχε αὐτὴν τὴν διάστασιν ὁ κομήτης τοῦ ἔτους 400 δὲν εἶχε παρὰ 45 βαθμοὺς. ὁ τοῦ 1456, φρικτοτάτου μεγέθους (horrendoe magnitudinis) λέγουν οἱ ἱστορικοὶ, δὲν εἶχε παρὰ 61.

Ὁ πυρὴν εἶναι σκοτεινὸς καὶ σχεδὸν ἀφανὴς, διότι εὑρίσκεται μεταξὺ τοῦ Ἡλίου καὶ τῆς Γῆς καὶ παρουσιάζει ἐν εἴδει ἐκλείψεως κομήτου ἥτις ἔμεινεν ἄγνωστος μέχρι τῆς σήμερον

Ἀδύνατα τινὰ πνεύματα θέλουν νὰ ἀποδώσουν μίαν τυχηρὰν σύμπτωσιν μεταξὺ τῆς ἐμφανίσεώς αὐτῆς τοῦ ἄστρου καὶ τοῦ ἐλαφροῦ σεισμοῦ συμβάντος τὰς τελευταίας ἡμέρας αὐτὰς εἰς Ρίχδάλην, Μάνχεστερ, ὅστις ἐπανελήφθη χθὲς εἰς Λιβερπόολ.

Καὶ αἱ ἐφημερίδες τῆς Ρώμης ἀναφέρουν περὶ τοῦ κομήτου· ἰδοὺ ἐν ὀλίγοις τι ἀναφέρεται εἰς τὸ Διάριον τῆς Ρώμης. Ὁ κομήτης τοῦ Κ. Λωγιέρου (Laugier) εἰς τὴν περὶ τὸ περιήλιον ἐπιστροφήν του, ἐπαρουσιάσθη τέλος πάντων τὴν 6 Μαρτίου, εἰς τὰς τρεῖς ὥρας τὸ πρωΐ φανεὶς μὲ τὸ τηλεσκόπιον τοῦ Κυσουὰ. Τὸ ζωηρὸν φῶς τὸ ὁποῖον διαχέει μᾶς δίδει ἐλπίδας ὅτι θέλει ἐξακολουθεῖ νὰ φαίνεται εἰς πολλὰς ἡμέρας καὶ καθαρώτερος, ἂν ὁ οὐρανὸς καθαρισθῇ ἀπὸ τοὺς νεφελώδεις ἀτμούς.

— Ἀναγινώσκομεν εἰς τὴν Νομοθετικὴν τῆς 24 Μαρτίου τὸ ἀκόλουθον περὶ τοῦ κομήτου ἄρθρον.

Ὁ Ἀστρονόμος Ἕρσχελ διεύθυνεν ἐσχάτως τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολὴν εἰς τὸν Συντάκτην τοῦ Times· αὕτη περιέχει περιέργους παρατηρήσεις περὶ τοῦ νέου κομήτου. Τὴν κοινοποιοῦμεν διὰ τοῦτο πρὸς εὐχαρίστησιν τῶν ἀναγνωστῶν μας »

Κύριε.

Εἷς κομήτης ὑπερβολικοῦ μεγέθους διέρχεται ἐν τῷ παρόντι τὸ οὐράνιον σύστημά μας, καὶ κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην δὲν εὑρίσκεται μακρὰν ἀπὸ τὸ περιήλιόν του· ἡ κόμη του (διότι τὸ πρᾶγμα μοι φαίνεται βέβαιον) κατέστη ἐντελῶς ὁρατὴ χθὲς ἑσπέρας καὶ προχθὲς, καὶ αὕτη εἶναι ζώνη τις φωτοειδὴς ἀρχομένη κάτωθεν τῶν ἄστρων Καππα καὶ Λαμβδα, τοῦ Λαγωοῦ, καὶ ἐκεῖθεν ἐπεκτεινομένη πλαγίως πρὸς τὴν δύσιν, καὶ καταβαίνουσα μεταξὺ τοῦ Γάμμα καὶ Δέλτα τοῦ Ἐριδανοῦ, μέχρι τῆς στιγμῆς ὅπου αὕτη ἐχάνετο εἰς τοὺς ἀτμοὺς τοῦ ὁρίζοντος. Ἡ διεύθυνσις τοῦ κομήτου τούτου παρατεινομένη ἐπί τινος οὐρανίου σφαίρας, γίνεται διὰ μέσου τῆς θέσεως τὴν ὁποίαν κατέχει ἐν τῷ παρόντι ὁ ἥλιος εἰς τὴν ἐκλειπτικὴν, περίστασις ἐξ ἧς συμπεραίνεται ἡ φύσις τοῦ κομήτου· ἐπειδὴ καὶ τὸ μέρος τῆς κόμης, οὖσης ἐν τῷ παρόντι ὁρατῆς, εἶχε τὴν παρασκευὴν ἑσπέρας 30 βαθμῶν μῆκος, καὶ ἡ κεφαλὴ ἔπρεπε νὰ εὑρίσκεται κάτωθεν τοῦ ὁρίζοντος, τὸ ὁποῖον ἐπρόσθετε τοὐλάχιστον 25 βαθμοὺς εἰς τὸ μῆκος του, γίνεται φανερὸν ὅτι ἂν εἶναι πραγματικῶς κομήτης, πρέπει νὰ εἶναι ἐκ τῆς πρώτης τάξεως· ἂν δὲν εἶναι, πρέπει νὰ ἦναι ἓν φαινόμενον πέραν τῆς γηΐνου ἀτμοσφαίρας, φύσεως ἔτι πλέον ἀξιοσημειότου ἔχω τὴν τιμὴν κτλ.

F. W. Herschel.

Εἰς τὴν αὐτὴν ἐφημερίδα τῆς 29 Μαρτίου ἀναγινώσκομεν τὸ ἑξῆς ἕτερον περὶ τοῦ κομήτου ἄρθρον.

Ὁ Κ. Κετελέτος (Quetelet) διευθυντὴς τοῦ εἰς Βρυξέλλας ἀστροσκοπείου, ἐδημοσίευσε διὰ τοῦ Μονήτορος βέλγου τὴν ἀκόλουθον περὶ τοῦ κομήτου εἴδησιν.

« Πρό τινων ἡμερῶν τὰ πνεύματα ἐδόθησαν εἰς τὴν ἔρευναν ἑνὸς ἀξιωσημειώτου φωτινοῦ φαινομένου, τὸ ὁποῖον ἐφάνη διὰ μιᾶς καθ' ὅλην του τὴν λαμπρότητα· ἀπὸ τῆς 17 τὸ ἑσπέρας παρετηρήθη εἰς Βρυξέλλας, μία ζώνη φωτινὴ ἀπὸ 8 ἕως 10 βαθμῶν πλάτους, πρὸς 70 ἕως 80 περίπου μήκους, ἥτις φαίνεται εἰς τὸν οὐρανὸν κλίνουσα πρὸς τὸν ὁρίζοντα κατὰ μίαν γωνίαν 30 ἕως 40 βαθμῶν. Ἡ ζώνη αὕτη τῆς ὁποίας τὸ φῶς εἶναι κατά τι λαμπρότερον παρὰ ἐκεῖνο τοῦ Γαλαξίου, διευθύνεται, κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς νυκτὸς, πρὸς τὸν τόπον τὸν ὁποῖον κατέχει ὁ ἥλιος κάτωθεν τοῦ ὁρίζοντος.

Τὸ ἴδιον φαινόμενον παρετηρήθη καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν, τὴν Γερμανίαν, καὶ εἰς ἄλλους τόπους, καὶ παντοῦ ἡ κοινὴ γνώμη τὸ ἀποδίδει εἰς ἕνα κομήτην φανέντα αἰφνηδίως μὲ ἀπέραντον κόμην.

Ἐπειδὴ καὶ τὰ πνεύματα ἐξεπλήχθησαν εἰς τὸ θέαμα τοῦτο, δὲν ἐδόθησαν ἴσως ἐκ τούτου εἰς τὴν παρατήρησιν διὰ νὰ γνωρίσωσι τινὰς συνοδεύουσας, αὐτὸ ἰδιότητας καὶ ἐξαιρέτως τὸ ἐρυθροειδὲς αὐτὸ φῶς τὸ ὁποῖον ὑψοῦται πρὸς τὴν δύσιν, πέραν τοῦ ἀστερισμοῦ τῶν Πλειάδων, καὶ τὸ ὁποῖον ἠδύνατο νὰ παρομοιασθῇ μὲ τὸ φῶς ἑνὸς ἀδυνάτου βορείου σέλας ἢ ἀρκτῴας ἠοῖς (aurore) ἂν εὑρίσκετο εἰς ἄλλο τοῦ οὐρανοῦ μέρος.

Ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ ἂν ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον βλέπωμεν εἶναι πραγματικῶς ἡ κόμη ἑνὸς κομήτου, ἥτις ἐφάνη κατὰ τὴν στιγμὴν καθ' ἣν τὸ ἄστρον διήρχετο τὸ περιήλιον, θέλομεν εἶσθαι εἰς κατάστασιν τότε νὰ ἀποφασίσωμεν περὶ τοῦ πράγματος· οἱ ἀστρονόμοι προκατηλημμένοι θέλουν δράξει ἀναμφιβόλως τὸ νέον αὐτὸ ἄστρον εἰς τὴν διάβασιν, ὅταν ἀρχίσει νὰ ἐξέρχεται ἀπὸ τὴν σφαῖραν τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων. Ἐν τοσούτῳ ὑπάρχουν λόγοι διὰ νὰ πιστεύσῃ τις ὅτι τὸ παρατηρούμενον φαινόμενον καθίσταται περίπλοκον ἐξ αἰτίας τοῦ ζωδιακοῦ φωτὸς, ζωηρότερον ἀντανακλόμενον παρ' ὅ,τι ἀντανακλᾶται εἰς τὰ ἡμέτερα κλίματα.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι τὸ ζωδιακὸν φῶς, ἀνακαλυφθὲν περὶ τὰ μέσα τοῦ δεκάτου ἑβδόμου αἰῶνος ἀπὸ τὸν περίφημον Δομίνικον Κασίνην, δεικνύεται γενικῶς μὲ περισσοτέραν ἔκτασιν εἰς τὰς ἐσημερινὰς ὥρας. Ὅταν αὐτὸ φαίνεται, ἀκολουθεῖ νὰ εἶναι ὀλίγας ὥρας μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, πρὸς τὸ τέλος τοῦ χειμῶνος ἢ εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ ἔαρος, καὶ πρὶν τῆς ἡμέρας, κατὰ τὸ φθινόπωρον· αὐτὸ κατέχει γενικῶς ἓν διάστημα 50 ἕως 60 βαθμῶν μήκους ἀπὸ τὸν ἥλιον ἀρχόμενον, πρὸς τὸν ὁποῖον διευθύνεται πάντοτε, ἕως τὴν ἄκραν του· τὸ πλάτος του, πρὸς τὸ φωτηνότερον μέρος, εἶναι πολὺ μεταβλητὸν καὶ 8 μέχρι 9 βαθμῶν. Κανὲν ἄλλο πρᾶγμα δὲν εἶναι πλέον εὔκολον, κατὰ

τὴν κρίσιν τοῦ Κασίνι καὶ τοῦ Μαιράν, οἵτινες ἐνησχολήθησαν τοσοῦτον ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, παρὰ τὴν σύγχυσιν τοῦ ζωδιακοῦ φωτὸς μετὰ τῆς κόμης ἑνὸς κομήτου. Ὑπάρχει μ' ὅλον τοῦτο μία περίστασις δι' ἧς δύναται νὰ συστηθῇ διαφορὰ μεταξὺ τῶν δύω τούτων φαινομένων· ἰδοὺ πῶς ὁ Μαιρὰν τὸ ἐκθέτει εἰς τὴν περὶ τοῦ βορείου σέλαος πραγματείαν του, σελ. 19.

» Δύναταί τις νὰ φυλαχθῇ οὕτως διὰ νὰ μὴν » ὑποπέσῃ εἰς λάθος· ἀπό τινα ἔτη ἡ βάσις τοῦ » (τοῦ ζωδιακοῦ φωτὸς) συγχέεται συχνάκις » μὲ ἕν εἶδος καπνοειδοῦς νέφους τὸ ὁποῖον » μᾶς ἀφαιρεῖ τὴν λάμψιν, καὶ διότι τὸ νέφος » τοῦτο ὑπερπηδᾷ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ὑπεράνω, δεξιόθεν ἢ ἀριστερόθεν, τοῦ ὁρίζοντος· καὶ κατὰ τὸ χρῶμα του καὶ τὴν οὐσίαν του ὁμοιάζει ἀπαράλλακτα μὲ τὸ τμῆμα τοῦ κύκλου τὸ ὁποῖον κοινῶς φαίνεται » κάτωθεν τοῦ φωτοβόλου τόξου, τοῦ βορείου » σέλαος. Τὸ βόρειον σέλας ἑνοῦται μάλιστα πολλάκις εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, καὶ » συσσωματοῦται μὲ τὸ ζωδιακὸν φῶς, ἄνωθεν » τοῦ καπνοειδοῦς νέφους, ἐπεκτεινόμενον πρὸς » τὸ ἀρκτοδυτικὸν, καὶ ἐνίοτε μέχρι τῆς ἄρκτου καὶ ἔτι μακρύτερα.

Ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ, ἂν ὑπάρχῃ πραγματικῶς κομήτης τοῦ ὁποίου ἡ φωτοειδὴς σειρὰ τὴν ὁποίαν βλέπομεν εἶναι ἡ κόμη, τὸ φαινόμενον τὸ ὁποῖον ἀπασχολεῖ τὸ κοινὸν εἶναι βεβαίως συμπεπλεγμένον· καὶ τὸ φῶς τὸ ὁποῖον, πρὸς τὴν δύσιν, ὑψοῦται ἕως πέραν τοῦ ἀστερισμοῦ τῶν Πλειάδων, ἀνήκει εἰς τὸ ζωειδιακὸν φῶς. Κατὰ τὴν ληφθεῖσαν σχεδιογραφίαν, αὐτὸς κατέχει ἀκριβέστατα τὸ διάστημα τὸ ὁποῖον σημειοῖ ὁ Μαιρὰν εἰς τὴν περὶ τοῦ βορείου σέλαος πραγματείαν του. (ἀκολουθεῖ)

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Βεβαιωθέντος ἤδη τοῦ ἐν Λονδίνῳ συγκροτηθέντος νέου τῆς τριπλῆς Συμμαχίας Συμβουλίου περὶ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων, κηρύττεται ἐκ προσθήκης μετὰ πιθανότητός τινος, ὅτι αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις δὲν θέλουσι περιορισθῇ εἰς μόνα τὰ μέτρα περὶ τῆς ἐξασφαλίσεως τῶν χρεωλύτρων τοῦ ἐγγυηθέντος παρ' αὐτῶν δανείου τῶν 60 ἑκατομμυρίων, ἀλλὰ προτίθενται νὰ φέρωσι καὶ μεταρρυθμίσεις τινας εἰς τὴν ἐσωτερικὸν διοίκησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους διὰ τῶν ἀκολούθων προτάσεων.

Α. Νὰ δοθῇ πλέον τὸ ὑποσχεθὲν Σύνταγμα.

Β. Νὰ περιέλθῃ ἡ διοίκησις τῆς Ἑλλάδος εἰς χεῖρας τῶν ἀξιωτέρων ἐκ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἀγῶνος Ἑλλήνων, αὐτοχθόνων ἢ μή.

Γ. Νὰ ἀπομακρυνθῶσιν ὅλοι ἐν γένει οἱ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ὑπηρεσίαν διατελοῦντες ξένοι.

Δ. Νὰ ἐλαττωθῇ ὁ στρατὸς καὶ.

Ε. Νὰ ἀντιπροσωπευθῶσιν αἱ Ἑλληνικαὶ Πρεσβεῖαι καὶ τὰ Προξενεῖα ἀπὸ τοὺς Ἀντιπροσώπους τῶν Δυνάμεων

Ἂν καὶ δὲν δυνάμεθα ἔτι νὰ ὁρίσωμεν τὸ θετικὸν τῶν ἀνωτέρω προτάσεων ὡς γενησομένων μετ' οὐ πολὺ, ὀφείλομεν ὅμως νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι τὸ περὶ ἐλαττώσεως τοῦ στρακοῦ μέτρον δὲν δύναται νὰ συμφωνῇ μὲ τὰς ἀνάγκας καὶ τὸν περιορισμὸν τῆς Ἑλλάδος, ὁ πόλεμος τῆς ὁποίας δὲν φαίνεται τετελειωμένος ἔτι. Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου αὐτοῦ ἐδημοσιεύθησαν πρὸ ὀλίγου μάλιστα διάφορα διὰ τοῦ Αἰῶνος ἄρθρα, καὶ περιττὸν νὰ ἐπανέλθωμεν ἤδη. (Αἰών.)

— Εἰς τὸ προλαβὸν φύλλον μας κατὰ λάθος παρελήφθη ἡ δραστηριότης καὶ ἐπιμέλεια τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ ἐνταῦθα εὑρισκομένου ἀποσπάσματος τῶν ἀκροβολιστῶν Κ. Μιχαὴλ Μιτηλυναίου τὴν ὁποίαν ἔδειξεν εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ δραπετεύσαντος καταδίκου ἐκ τῆς συμμορίας τῶν συντρόφων τοῦ Βρούλου. Εἶναι βέβαιον ὅτι ὁ πρῶτος αὐτὸς ἄξιος ἀρχηγὸς συνετέλεσεν εἰς τὴν σύλληψιν τοῦ δραπέτου, καὶ εἶναι πρέπον νὰ ἀποδοθῇ ὁ ἀνήκων εἰς αὐτὸν ἔπαινος.

— Προχθὲς, ἤτοι τὴν 7 τρέχοντος ἔφθασεν ἐνταῦθα ὁ ἐπίσκοπος τοῦ Γιβραλτὰρ Γ. Γιβραλτὰρ Δ. Τομλινσὸν (D. Tomlinson) μὲ ἕν Ἀγγλικὸν ἀτμόπλουν σπανίας ὡραιότητος. Ὁ ἐπίσκοπος οὗτος ἐδρεύων εἰς Μάλταν, εἶναι ἐκ τῶν Λόρδων τῆς Ἀγγλίας καὶ ἐκ τοῦ τάγματος τῶν διαμαρτυρουμένων, ὑπὸ τοῦ ὁποίου τὴν δικαιοδοσίαν ὑπόκεινται ὅλοι οἱ εἰς Μεσόγειον διαμαρτυρούμενοι· τὴν ἐπιοῦσαν τῆς ἀφίξεώς του ἤτοι χθὲς ἀποβὰς μετέβη εἰς τὴν πόλιν ἢ συνοδευμένος παρὰ τοῦ Ἄγγλου Προξένου Κ. Βίλκενσῶνος, καὶ ἐνδεδυμένος πολιτικῶς ἐπεσκέφθη τὸν Ἐπίσκοπόν μας Κυκλάδων εἰς τὴν μητρόπολιν· παρευρεθεὶς ἔπειτα εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ αἰδεσίμου Κυρίου Φ. Χίλδνερ ὅπου ἔγεινεν ἡ βάπτισις τοῦ παιδός του, μετέβη ἀμέσως εἰς τὸ νεκροταφεῖον τῶν Ἀμερικανῶν τὸ ὁποῖον καὶ ἡγίασεν· ὁ Ἐπίσκοπός μας ἠθέλησε νὰ τοῦ ἀποδώσῃ τὴν ἐπίσκεψιν ἀλλ' οὗτος εὐχαριστήσας ἀπήντησεν ὅτι ὢν ἐπὶ ποδὸς δὲν δύναται νὰ δεχθῇ ἐπισκέψεις καὶ αὐθημερὸν ἀνεχώρησεν διὰ Σμύρνην καὶ Κωνσταντινούπολιν. Εἰς τὴν τοῦ Ἁγίου Κυκλάδων ἐπίσκεψίν του καὶ εἰς τὴν βάπτισιν τοῦ Κυρίου Χίνδνερ ὁ σεβαστὸς ἐπίσκοπος οὗτος ἐσυνοδεύετο καὶ ἀπὸ τὸν ἀξιότιμον Διοικητήν μας.

— Ὁ Σεβάσμιος διδάσκαλος τῆς Τήνου ὡς ἀνεφέραμεν εἰς τὸ προλαβὸν φύλλον μας, ἀπεβίωσεν ἤδη· ἡ ἀποβίωσίς του ὄχι μόνον ὑπῆρξε λυπηρὰ εἰς τοὺς Τηνίους, οἵτινες κατέστησαν λαμπροτάτην τὴν κηδείαν του, ἀλλὰ καὶ δι' ὅλον τὸ πανελλήνιον, τοῦ ὁποίου οἱ παῖδες ἀρκετὰ ἐφωτίσθησαν καὶ ἐπαιδαγωγήθησαν ἀπὸ τὰς διδασκαλίας του, καὶ τὸ ὁποῖον θέλει αἰσθάνεσθαι ἐπὶ πολὺ τὴν ζημίαν· ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐπαναστάσεως καὶ ἀπ' αὐτὴν τὴν καταστροφὴν τῶν Κυδωνιῶν ὁ διδάσκαλος μεταβὰς εἰς Τῆνον ἀνέλαβε τὴν διδασκαλικὴν καθέδραν καὶ ἐδίδασκε, καθ' ὃν καιρὸν ὅλη σχεδὸν ἡ Ἑλλὰς στερεῖτο διδασκάλων καὶ σχολείων. Ὁ μακαρίτης μόλις εἶχε τὰ 62 ἔτη καὶ ἦτον κράσεως ὑγειοῦς, καὶ ἤθελε ζήσει εἰς πολλὰ ἔτη ἀκόμη ἂν ἡ ἀπειρία ἑνὸς ἀπείρου ἰατροῦ νεοελθόντος ἀπὸ τὴν Εὐρώπην, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἀποσιωπῶμεν, δὲν ἤθελε τοῦ γίνει αἴτιος τῆς ταχείας αὐτοῦ ἀποβιώσεως αὐτῆς· ὁ διδάσκαλος ἔπασχε ἀπὸ αἱμορροΐδας, οἱ ὁποῖοι τοῦ ἐπροξένουν ἐνίοτε πόνους· συμβουλευθεὶς περὶ τούτου τὸν νεοελθόντα ἐκ τῆς Εὐρώπης ἰατρὸν, ἠναγκάσθη νὰ ὑποπέσῃ εἰς τὴν αὐτοψίαν τὴν ὁποίαν ἐζήτησε νὰ τοῦ κάμῃ ὁ ἰατρὸς· οὗτος παρατηρήσας τὰς ἐξοχὰς τῶν αἱμορροΐδων, χωρὶς τὴν παραμικρὰν ἔδησιν τοῦ πάσχοντος, τὰς ἀπέτεμεν αἴφνης, καὶ ἔφερεν αἱμορραγίαν σφοδροτάτην ἥτις ἐπέφερε τὸν ἰδρώπικα, καὶ κατὰ συνέπειαν τὸν θάνατον. Πόσα θύματα δὲν γίνονται ἐξ αἰτίας τῶν νεοπείρων ἰατρῶν μας.

— Εἰς τὸ ἑπόμενον φύλλον θέλει καταχωρηθῇ ἰδικαιτέρως ἡ λαμπρὰ τοῦ μακαρίτου κηδεία.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ὁ ὑποφαινόμενος Στέφανος Κούρτης ἀγοράσας ἐνταῦθα ὡς τὸ ὑπ' ἀριθ. ἕνδεκα Πωλητήριον γενόμενον ἐνώπιον τοῦ ἐνταῦθα Συμβολαιογράφου Κ. Νικολάου Γ. Ἰγγλέση τὴν ἰδιόκτητον ἀποθήκην ὡς ἐστὶ καὶ εὑρίσκεται κειμένην εἰς Ἑρμούπολιν τοῦ κυρίου Δομένικου Ζ. Βερόπουλου· πλησιάζουσαν μὲ τὰς ἀπιθήκας τῶν κυρίων Ἀντωνίου Βακονδίου, καὶ Ζάννε Στ. Βοροπούλου διὰ δραχ. 1555.

Προσκαλῶ τοὺς ἔχοντας δικαίωμα ἀπαιτήσεων νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐντὸς τριάκοντα μιᾶς ἡμέρας ἀπὸ τὴν δημοσίευσιν τῆς παρούσης διὰ τῆς ἐφημερίδος ὁ Ἑρμῆς τῆς Νήνου ταύτης νὰ ἐνεργήσωσιν τὰς περὶ τούτου ἀξιώσεις των, ἄλλως ἐνοῦ κάθε ἀπαίτησιν ἀπεκδεκτον κατὰ τὸν νόμον.

Ἐν Ἑρμουπόλει τὴν 29 Μαρτίου 1842.

ὁ ἀγοραστὴς
Στέφανος Κούρτης

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ὁ ὑποφαινόμενος διὰ Συμβολαιογραφικῆς πράξεως γεγραμμένης ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Τήνου κυρίου Ν. Ζάρπα ὑπὸ τὴν 27 Μαρτίου τ. ε. 1843 ὑπ' ἀριθ. 4226 ἠγόρασα ἀπὸ τὸν ἱερέαν κύριον Νικόλαον Ἀπέργην ἐκ τοῦ χωρίου Σμυρδιὰ τοῦ δήμου Τήνου, ἐπίτροπον τοῦ Γεωργίου Ἀπέργη, ἕνα χωράτιον κείμενον εἰς τὸν δῆμον τῆς Πειραΐας Τήνου, εἰθέσιν λεγομένην Προφήτην Ἠλίαν Σπυλιότην ἐμπεριέχει ἀμπέλιον καὶ συκέας, τέσσαρα μελήσια, δύω κελία, δύω ἀλλώνια, μὲ μάνδρα καὶ παραγγεριὰ, ἔχων πλησιαστὰς τοὺς ἀλροὺς τοῦ Γεωργίου Τάσσου, Γεωργίου Τουλλᾶ, καὶ Ἀντωνίου Πλούμη, διὰ δραχ. 1311. Εἰδοποιῶ ὅθεν τοὺς ὅσους δύνανται νὰ ἔχωσιν ἀπαιτήσεις ἐπὶ τοῦ εἰρημένου κτήματος νὰ ἐμφανισθῶσι ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας, ἄλλως παύουσιν ἀπὸ παντὸς ἐπὶ τοῦ εἰρημένου κτήματος δικαιώματος ἀπαιτήσεως.

Ἐν Τήνῳ τὴν 30 Μαρτίου 1843.

Κωνσταντῖνος Κυλιμένης

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Γνωστοποιῶ πρὸς τὸ κοινὸν ὁ ὑποφαινόμενος ὅτι τὴν ἕκτην Μαρτίου 1843 ἠγόρασα παρὰ τοῦ Ἰωάννου Γεωργίου Στεφάνου κατοίκου Σύρου τὸ ἐπὶ τῆς νήσου ταύτης εἰς τὴν θέσιν λεγομένην Ἐπισκοπεῖον Βουνάκιον ὀνομαζόμενον τοῦ Καμπούρη τὸ Βουνάκι καὶ γειτονεύον μὲ κτήματα τῶν κυρίων Νικολάου Μαρσέλλου, Πέτρου Σκάση, Ἐμμανουὴλ Ψιακῆ, τῶν κληρονόμων τοῦ Φραγκούλη Ῥούσσου Ζάνναρου καὶ ἰδικά μου, διὰ τάλληρα δίστηλα Ἱσπανίας πεντήκοντα πέντε, ἐλεύθερον χρέους, ὑποθήκης καὶ πάσης ἀμφισβητήσεως, καὶ προκαλῶ ὅλους ὅσοι δύνανται νὰ ἔχωσιν ὁποιαδήποτε δικαιώματα καὶ ἀξιώσεις αὐτοῦ τοῦ βουνακίου, νὰ παρουσιασθῶσιν ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας καὶ νὰ προτείνωσι τὰς ἀξιώσεις καὶ δικαιώματά των, ἄλλως θέλουν θεωρεῖσθαι ἀποκλεισμένοι παντὸς δικαιώματος ἢ ἀξιώσεώς των.

Ἐν Ἑρμουπόλει τὴν 25 Μαρτίου 1843

Νικόλαος Μεταξᾶς

ΕΚ ΤΗΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ ΗΣΑΙΑ (Ὁ Συντάκτης Θεμιστοκλῆς Μ. Προδρόμου)